

MEDISCH COMITÉ

NEDERLAND

VIETNAM

Jaargang 44 nummer 4 december 2014

Onze vraag aan u

In deze Kerstuitgave vragen wij u om een extra donatie, voor 2000 kinderen met een handicap in de provincie Phu Yen. Zij wonen en leren in het Speciale Centrum waar alle zorg en onderwijs op maat gegeven wordt. Als u deze kinderen wilt steunen zou dat geweldig zijn!

*Namens het hele team fijne feestdagen
en een gelukkig nieuwjaar*

In dit nummer o.a.:

Lokaal evenement in Vietnam voor de kinderen met een handicap groot succes!

Uit het veld: muggen vangen met suiker

Kerstactie 2014: Onvermoede kwaliteiten, onderwijs voor kinderen met een handicap

Wat is uw favoriete Vietnamese restaurant?

Bij voorbaat dank voor uw (extra) gift!

Ritme en melodie in beweging

Leraren en leerlingen presenteren volksliederen

Phu Yen in september. In het felle zonlicht neemt mevrouw Giang, leraar aan het Centrum voor Inclusief Onderwijs, ons mee naar het Hoa Binh theater. Een groep leerlingen zit te wachten tot de repetitie begint. Binnenkort komen zij, de oudsten in het centrum, van school af en dan gaan ze terug naar hun dorpen.

De muziek gaat aan, hard! De melodie is van het bekende lied Voorjaarsvlinders. De meisjes verschijnen op het podium, nog in hun gewone kleren, maar met hun vlinder-

waaiers. Ze gaan meteen helemaal op in hun dans en mijn hart smelt. Het is zo ontroerend om slechthorende kinderen te zien dansen. Ze kijken naar elkaar en naar de leraar voor het podium die hen met gebarentaal laat 'luisteren naar de muziek'. Ja, ik kan het ritme in de beweging te voelen.

Het publiek 's avonds bij de voorstelling is net zo enthousiast als ik. De vlinderdans van de meisjes krijgt het ene applaus na het andere, net als de volksliederen uitgevoerd door leraren en leerlingen. Mevrouw Hong,

Nguyen Thi Mo vertelt in gebarentaal over haar droom om kleermaker te worden

de directeur, vertelt vol trots: "Deze liederen wonnen goud in de zangwedstrijd tussen scholen in de provincie." Inderdaad een resultaat om trots op te zijn!

De voorstelling is speciaal opgedragen aan de donateurs aan de campagne 'Voor een mooie toekomst'. Deze campagne is een initiatief van het MCNV in reactie op informatie van de school over de positieve veranderingen in het leven van gehandicapte jongeren die in hun eigen levensonderhoud kunnen voorzien. Mevrouw Hong: "Met een beroepsopleiding worden gehandicapte kinderen beter voorbereid op sociale integratie. Ze leren hoe ze hun eigen brood kunnen verdienen en een leven opbouwen. In een kleine winkel kunnen ze hun producten vast aan de man brengen."

In april 2014 heeft MCNV samen met de Dienst Educatie en Training van de Provincie Phu Yen een actie gelanceerd om fondsen en middelen te werven om de wens van leerlingen en leraren van het centrum te vervullen: extra lokalen voor beroepsopleiding. Vijf maanden later is 17.500 euro opgebracht, vooral door de inspanningen van de leerkrachten van het centrum zelf!

Voor het overhandigen van de cheque vertelt Mo, een klein meisje, in gebarentaal dat ze ervan droomt kleermaker te worden. Haar droom en die van haar vrienden worden werkelijkheid, zodra begin volgend jaar het nieuwe onderkomen voor de beroepsopleidingen gebouwd is. ◀

Nguyen Thi Hong, de directeur van het Steunpunt Inclusief Onderwijs van de Provincie Phu Yen, ontvangt de cheque.

Je vangt meer muggen met suiker dan met sokken

UIT HET VELD

Uitroeijing van bosmalaria moeilijk maar niet onmogelijk.

Zoals trouwe lezers weten, draagt MCNV al lang veel bij aan de malaria-bestrijding in Vietnam. In 1990 introduceerde het MCNV er de met insecticide behandelde muskietennetten. Een paar jaar later was Vietnam ook een van de eerste landen waar medicijnen gebaseerd op Artemisinine werden toegepast. Deze combinatie van preventie en behandeling heeft later in steeds grotere delen van de wereld steeds meer succes geboekt.

In Vietnam is net als in de meeste landen in Zuidoost Azië, malaria sterk teruggedrongen. In Khanh Phu, MCNV's eigen onderzoeksstation, hebben Vietnamese onderzoekers dit proces tot in detail gevolgd. De meeste dorpen zijn tegenwoordig malaria-vrij, maar in de bossen lopen mensen nog groot gevaar. Hier loert Anopheles dirus, een mug die vroeg in de avond steekt. De vaak heel arme boeren die de bossen intrekken om bamboe en rotan te kappen overnachten in kleine hutjes, soms niet meer dan een afdakje. Een klamboe hebben ze meestal niet bij zich, want die is maar lastig om te gebruiken in het bos.

De stap naar volledig uitroeien van malaria kan niet goed gezet worden zonder nieuwe methoden om juist deze bosmuggen aan te pakken. Eliminatie wordt sinds kort zelfs als essentieel en hoogst urgent gezien omdat enige jaren geleden in Zuidoost Azië een variant van de gevaarlijkste malariaparasiet (*Plasmodium falciparum*) is opgedoken die resistent is tegen Artemisinine – juist nu dit overal ter wereld als het beste malariamedicijn wordt gebruikt.

Een geheel nieuwe aanpak

Vorig jaar heeft een studente entomologie uit Wageningen samen met de onderzoekers in Khanh Phu geprobeerd de muggen met mensengeur (een gedragen sok of een chemisch mengsel dat die geur nabootst) in de val te lokken. Helaas bleek, anders dan bij eerder onderzoek in Afrika, geen enkele Vietnamese bosmug zich zo te laten vangen. Onze onderzoekers hebben zich er lang het hoofd over gebroken, maar denken nu toch een nieuwe aanpak gevonden te hebben.

Dat muggen ook suiker (uit nectar van bloemen of rijpe, gevallen vruchten) als voedsel

nodig hebben, is bij de meeste mensen onbekend, maar is ook door onderzoekers lang veronachtzaamd. Mannetjesmuggen zijn er van afhankelijk, de vrouwtjes gebruiken het tussen de bloedmaaltijden door.

Omdat mensen en apen schaars zijn in het bos, vermoeden wij dat de Vietnamese bosmugvrouwtjes sterker afhankelijk zijn van suikerbronnen dan veel andere malariamuggen. Dit betekent dat we ze met suiker zouden kunnen aanlokken en vangen of doden als die suiker kan concurreren met de in het bos al overdadig voorkomende natuurlijke suikerbronnen.

Dankzij een ruimhartige gift uit de nalatenschap van een trouwe MCNV donateur, die Khanh Phu in 2003 zelf bezocht, kunnen we in 2015 starten met een onderzoek naar die vermeend sterkere afhankelijkheid van suiker. We gaan in kaart brengen door welke vruchten of bloemen deze muggen het meest aangetrokken worden en dan kunnen we wellicht een volgende stap zetten in de uitroeijing van malaria. We houden u op de hoogte van de ontwikkelingen! ◀

Onvermoede kwaliteiten

Toegang tot onderwijs voor

Alle ouders zijn blij als hun kinderen goede schoolresultaten behalen maar ouders van een kind met een handicap zijn dan duizend keer zo blij. Zo ook de moeder van Minh, een jongen van elf met autisme. Na de uitslag van de provinciale wedstrijd voor basisschoolleerlingen schreeuwde ze haast door de telefoon: "Weet je hoe blij we nu zijn?! Minh heeft een gouden medaille voor wiskunde én voor Engels en een koperen medaille voor IT gewonnen. En mijn zoon heeft autisme, dat weet je."

Het verbaasde me enorm dat ze dit zo openlijk zei. "Neeee, daar schaam ik me niet voor! Hij heeft autisme, maar hij kan wel leren! We dachten dat-ie nooit naar school zou kunnen, maar nou is Minh beter dan honderden andere kinderen! Zijn leraren denken dat hij nóg betere cijfers kan halen als hij de komende jaren speciale ondersteuning blijft krijgen."

Het gesprek met Minh's moeder bleef door mijn hoofd spoken. Ik heb in mijn werk veel gehandicapte kinderen enorme vooruitgang zien boeken en ik weet dat goed onderwijs heel belangrijk is, juist voor deze kinderen. Maar het verhaal van Minh had veel indruk gemaakt.

Minh was een stil jongetje dat niets vroeg, met niemand speelde en helemaal in zijn eigen wereld zat, hele dagen zoet met het zoeken van papiertjes, notities en boeken. Niemand begreep waarom hij dit deed, ook zijn ouders niet. Toen hij vijf was, werd hij 'ontdekt' en opgenomen in het MCNV-programma

'Vroegtijdige Opsporing en Behandeling van Gehandicapten'. Hij kon terecht in Niem Vui, het Provinciale Support Center voor de ontwikkeling van inclusief onderwijs – niet ver van Minh's huis. Het eerste jaar deed hij iedere ochtend verschillende speciale activiteiten met ongeveer zestig andere kinderen met een handicap. De middag was voor kleuteronderwijs, met individuele ondersteuning van een leerkracht van het Centrum, net als tijdens de vijf jaar basisonderwijs die Minh daarna volgde.

Onderwijs voor ieder kind

Met een team van twintig leerkrachten en verzorgers geeft het Centrum ondersteuning aan

kinderen met een handicap in Phu Yen

140 kinderen met een handicap. Zestig volgen er speciaal basisonderwijs, zestig zitten net als Minh in vroege interventie klassen en er is een groep van twintig kinderen die in het centrum regulier onderwijs volgen. Voor deze kinderen is het goed geregeld, maar er is nog een wachtlijst en daarvoor vragen we uw aandacht. Belangrijkste reden waarom deze kinderen, allen jonger dan zeven jaar, nog niet geholpen zijn, is de grote afstand van het dorp waar ze wonen naar het centrum. Er is geen vervoer en de ouders kunnen het zich niet veroorloven vrij te nemen om hun kind te brengen.

Onlangs bezocht ik samen met een van de leerkrachten een familie in een dorp zo'n 60 km van het Centrum. Het kostte ons twee uur met de motor om het huis te bereiken. De zesjarige dochter Nga bleek niet te kunnen horen en

praten, maar toen ze begreep dat wij namens het Centrum kwamen, reageerde ze blij. Haar moeder vertelde dat ze heel graag wil dat Nga leert lezen en schrijven, maar dat de familie niet in staat is haar dagelijks naar het Centrum toe te brengen. Terwijl we praatten zag ik dat Nga een tekening maakte van spelende honden en katten. Toen we weggingen gaf ze die als afscheidscadeau aan ons.

Het MCNV in Phu Yen

Sinds 2008 werkt het MCNV samen met het provinciale Departement van Onderwijs en Training aan een betere en effectievere toegang tot onderwijs voor kinderen met een handicap. In dit programma van het Ministerie van Onderwijs en Training is aandacht voor vroegtijdige interventie en hulp thuis (home-based), in de kleuterklas (school-based) en ten derde op speciale scholen en in steunpunten (center-based).

Niem Vui Support Centrum

Niem Vui, de speciale school in de provincie Phu Yen waar het leven van Minh zo positief veranderd is en waar Nga van droomt, heeft begin 2013 de status van Provinciaal Steunpunt voor de Ontwikkeling van Inclusief Onderwijs gekregen. Het Centrum heeft een sterk bestuur, goed opgeleide leerkrachten en onlangs is met hulp van het MCNV een evenement georganiseerd om geld in te zamelen voor de realisering van een paar extra lokalen, waar de oudere kinderen een vak kunnen leren. Kapper, masseur of verkoper in een winkel. ◀

Deze lokale actie was een succes, zoals u in het verslag van Ha Viet op pagina 2 kunt lezen.

“De zesjarige dochter
Nga bleek niet te
kunnen horen en
praten, maar toen ze
begreep dat wij
namens het Centrum
kwamen, reageerde
ze blij”

Onze vraag aan u

Phu Yen heeft ongeveer 86.000 inwoners waarvan ruim 13.500 met een handicap. Bijna 4.000 van hen zijn kinderen. Ondanks inspanningen van de regering en ondersteuning door maatschappelijke en niet-gouvernementele organisaties, gaat meer dan de helft van hen nog steeds niet naar school. Wij realiseren ons dat dit niet in een klap opgelost kan worden, maar zoals bij andere projecten en activiteiten, zien wij mogelijkheden om stukje bij beetje voor die 2000 kinderen toegang tot onderwijs te realiseren.

Per leerling is ongeveer 40 euro per maand nodig om de kosten van verblijf in het centrum te dekken.

Wij willen onze ambitie en deze wens graag met u delen en wij hopen dat u de kinderen in Phu Yen wilt steunen met een extra donatie.

Dat zou geweldig zijn!

Het meisje van de foto

Een onvergetelijke foto: Vietnam 1972.

De 9-jarige Kim Phuc overleefde ternauwernood het napalmbombardement op haar dorp. Nu, in september 2014, sprak zij tijdens de conferentie 'Bridge to the Future', die in Arnhem werd georganiseerd in het kader van de herdenking van de Slag om Arnhem.

Een Nederlandse kinderrechtenspecialist, een Britse generaal en Kim Phuc gaven hun visie op onschuld, het thema van dit jaar. Kim Phuc: "Ik was een onschuldig slachtoffer van de Vietnamoorlog. Het duurde vele jaren voordat ik de onschuld van mijn kindertijd terugvond."

Kim Phuc ontkwam levend maar met zware brandwonden aan het Zuid-Vietnamese bombardement op Trang Bang. Persfotograaf Huynh Công Út (Nick Ut) legde het vast en Kim Phuc werd 'het meisje van de foto'. Nick Ut bracht Kim ook naar een ziekenhuis en hoewel artsen haar eerst kansloos achtten, overleefde zij toch. Na een lange periode in het ziekenhuis met veel operaties, begon zij aan een 'tweede leven'.

In Arnhem vertelde Kim Phuc haar indrukwekkende verhaal. Hoewel zij nog steeds veel last en pijn heeft van haar verwondingen, overwon zij haar verdriet, woede en frustratie. Kim reist tegenwoordig de wereld rond als Unesco ambassadeur voor de Vrede. Zij drukte de verandering in haar leven kernachtig uit: "Kijk nu eens anders naar die foto uit 1972 waarmee ik beroemd werd: probeer niet het kleine meisje te zien dat schreeuwt van pijn en angst, maar probeer haar te zien als schreeuwend om vrede'.

Het initiatief voor 'Bridge to the Future', een jaarlijkse conferentie die zich richt op de toekomst, op bewustwording over de verschrikkingen van oorlog en het bevorderen van vrede, werd jaren geleden genomen door Sophie Lambrechtsen - ter Horst. Als kind maakte zij de slag om Arnhem mee. Toen de familie, na al het geweld, weer uit de kelder kwam, lagen daar vier dode Duitse soldaten.

"Als kind ben je onschuldig en zie je geen vijand, maar vier dode jongens." Vanuit die gedachte zet zij zich er voor in om herdenken niet alleen op het verleden, maar juist ook op de toekomst te richten, op een wereld met meer begrip en compassie. 'A bridge too far' werd 'Bridge to the future'.

In die geest werd in de bijeenkomst een link gelegd met gewapende conflicten en oorlogen op andere plaatsen en tijden. Kinderrechtenspecialist Jaap Doek keek in 1945 als klein kind naar de blauwe hemel, waarin de bommenwer-

pers richting Duitsland overvlogen. Nu zei hij: "Kinderen in Gaza, Syrië en Afghanistan kijken ook naar de vaak blauwe hemel. Als ze vliegtuigen of drones zien, weten ze dat ze moeten rennen naar de schuilplaatsen en dat ze mogen hopen dat ze die op tijd bereiken."

Er was ook een link met de Vietnamoorlog. Natuurlijk in de persoon van Kim Phuc als gastspreker, maar ook in een kleine informatiemarkt met onder andere een tafel van het MCNV. Alle deelnemers aan de conferentie ontvingen een speciale voorpublicatie uit het boek 'Kinderen die de wereld hebben veranderd'. Dit boek verscheen eind november, ter gelegenheid van de 25-ste verjaardag van het VN Kinderrechtenverdrag. Het bevat verhalen van eenentwintig kinderen die symbool staan voor wat oorlog en geweld met mensen doen en van wie velen een wezenlijke bijdrage hebben geleverd om daar wat aan te veranderen. ◀

Kinderen die de wereld hebben veranderd:

pixelperfectpublications.com/kinderen.php
Bridge to the future: bttf.nl

In ieder magazine bieden wij u een aantal producten uit Vietnam aan. Zoekt u een exclusief of origineel cadeautje dan kunt u dit heel eenvoudig bestellen.

Mooie kleurige sjaal in verschillende kleuren

kan voor zowel dames als heren

Prijs: € 7,95 (inclusief verzendkosten)

Nieuw in onze webwinkel: warme pantoffels

De pantoffels zijn van goede kwaliteit, door vrouwen gemaakt en verkocht in Hanoi, onder goede omstandigheden en voor een eerlijke prijs. Ze zijn wasbaar op lage temperatuur in de wasmachine. Verkrijgbaar in 2 kleuren: zwart en aubergine, verkrijgbaar in twee maten 39 en 40

De pantoffels worden ook in het MCNV kantoor in Hanoi verkocht. Voor ieder verkocht paar wordt een paar schoenen gekocht voor de kinderen in de provincie Quang Tri en Cao Bang.

Prijs: € 6,50 (inclusief verzendkosten)

Bestellen kan door:

overmaking van het bedrag op

NL07INGB0001706415 t.n.v. Medisch Comité Nederland-Vietnam, o.v.v. artikel, kleur (voorkeur) en aantal.

U ontvangt de bestelling binnen twee weken na overmaking van het betreffende bedrag.

De opbrengst komt ten goede aan onze projecten.

Kijk in de webwinkel van www.mcnv.nl voor meer artikelen uit Vietnam

Bericht van een donateur

Anneke Maarse is onze ex-collega die lang in de provincie Dak Lak in Vietnam heeft gewoond en daar voor ons als fysiotherapeute werkte. Ze woont en werkt nu in Oeganda en haar ouders zijn donateur van het MCNV.

Ze mailde mij in november het volgende:

“Ik moest aan jou en het MCNV denken toen ik vandaag een mailtje kreeg van mijn vader. Ik was er helemaal door geroerd. Zoals je weet is zijn gezondheid en vermogen om zich uit te drukken sinds hij het ongeluk kreeg niet goed. Maar alles wat er in de wereld gebeurt gaat hem erg aan het hart. Liefst zou hij aan alle Goede Doelen geven.

Afijn, lees maar:

Vorige week wilde Nely [mijn moeder] een nieuwe trui kopen; mijn vader vroeg wat dat zou kosten. Ze zei dat het waarschijnlijk €100 zou zijn. Ik heb wel 10 truien en ik vind dat we die €100 moeten gebruiken

voor een goed doel. We hadden in de krant van het Medisch Comité Nederland-Vietnam Jaargang 44 nummer 3 oktober 2014 gelezen, dat ze meer geld nodig hebben. Het MCNV en GIP (Global Initiative on Psychiatry) hebben belangrijke ontwikkelingen voor het leven en de gezondheid van mensen met een psychische ziekte. We hebben de €100 aan hen gegeven.

Dat is nog eens een trouwe donateur!

liefs Anneke

Op dit moment van schrijven heeft deze actie 34.000 euro opgeleverd. Heel veel dank hiervoor!

Ja, met deze machtiging wil ik Vietnam blijvend steunen

Hierbij machtig ik het MCNV om, tot wederopzegging, bedragen af te schrijven wegens hulpverlening aan Vietnam:

Naam.....Reg. nr.....

Adres.....

Postcode en plaats.....

Bedrag €.....per maand kwartaal half jaar jaar

van IBAN rekening.....

datum.....Handtekening.....

Stuur deze bon naar MCNV, Weteringschans 32, 1017SH, Amsterdam

BON

John en Ab Culinair op stap

Ô Mai

Oud MCNV-collega's John Ricker en Ab Stokvis hebben beiden als hobby 'de Vietnamese keuken'. In de zomer van 2012 deden ze verslag van hun bezoek aan Saigon café en Miss Saigon. Nu een, overigens onvolledige, update: vier nieuwe Vietnamese restaurants in een verslag van Ab.

The taste of Vietnam

Pho91 'Vietnamese Eatery' aan de Albert Cuyppstraat 91 is een smal en hoog lokaal versierd met zwart-wit foto's en tekeningen. Volgens de medewerkster die ons verwelkomde zou de wachttijd een kwartier zijn, niet zo lang in dit populaire restaurant. Het wachten werd beloond, want de Cha Gio (loempiaatjes) zijn hier uitstekend van smaak. De Pho (Vietnam's beroemde maaltijdsoup) is ook goed te noemen, maar het was jammer dat het bordje met kruiden, taugé, pepertjes en een limoenpartje ontbrak. Alles zat er al in, zo doen wij dat hier.

Dit najaar openden de Foodhallen in de verbouwde tramremise aan het Bellamyplein. Een van de hallen staat vol met tafeltjes en stoelen met stalletjes er omheen waar je uiteenlopende snacks kan kopen. Zeer trendy en erg druk. Het aanbod van het Vietnamese restaurant VietView is beperkt: Banh Mi

(belegd stokbrood, naar keuze met kip, varken of rundvlees en met frisse sla en kruiden), Goi Cuon (verse slarol) en Cha Gio. Echt smakelijke (lunch-)gerechtjes die wij in alle drukte staand moesten nuttigen, terwijl we elkaar niet konden verstaan door de luide muziek. Ik laat de conclusie aan de lezer.

Ô Mai, vlak bij het Rembrandtplein, heeft een muur van het nogal witte lokaal versierd met honderden origami kraanvogeltjes. Ik nam een slok uit de Pho Bo (rundvleessoep) en constateerde dat het kippenbouillon was. Dat werd door de, overigens sympathieke, serveerster in alle toonaarden tegengesproken. Later werd bevestigd dat als basis van elke Pho kippenbouillon wordt gebruikt, maar bij de Pho Bo ook runderbouillon. In dit geval duidelijk te weinig. De Banh Xeo (gevulde pannenkoek) was goed en het dessert (kleefrijst in een soepje van gember en kokosmelk) lekker. Ik werd er al met al niet blij van, maar John geeft het een tweede kans.

Als laatste voor de kopij-deadline bezochten we The taste of Vietnam, Herenstraat 28. Een grote verrassing, alles klopte hier. Een prachtig ingericht lokaal, sfeervol verlicht. Tot eind december 10% openingskorting. De menu's zijn echte proeverijen, de bediening was zo vriendelijk als maar kon en de Cha Gio (zeer authentiek, de beste uit de test) en Pho voortreffelijk. Kort maar krachtig, hier komen wij zeker terug!

Cha Gio The taste of Vietnam

Banh Xeo bij Ô Mai

Vietnamese restaurant(je)s schieten in Amsterdam als shiitakes uit de grond, erg plezierig vinden wij. Maar allemaal willen ze ons westerlingen behoeden voor de geur van Nuoc Mam, de in de Vietnamese keuken onmisbare vissaus. Het is als een Frans restaurant waar men geen Franse kaas op tafel wil zetten. Onze oproep is dus: échte Nuoc Mam-saus op elke tafel in elk Vietnamese restaurant! ◀

[instagram.com/pho91amsterdam](https://www.instagram.com/pho91amsterdam)
[facebook.com/pages/Viet-View/1390362114578956](https://www.facebook.com/pages/Viet-View/1390362114578956)
www.omai.nl
thetasteofvietnam.nl

Ho chi minh schotel

Lezersoproep!

Wat is uw lokale favoriete Vietnamese restaurant? Schrijf een korte recensie en stuur die naar redactie@mcnv.nl

Colofon

Het MCNV verleent medische hulp aan de bevolking van Vietnam. Het legt verantwoording af over de besteding van gelden en geeft informatie over recente ontwikkelingen in Vietnam.

Giften

Het gironummer voor giften aan het Medisch Comité Nederland-Vietnam is **NL16INGB0001090400**

Redactie

Willem Eikelboom, Tom Fluitsma, Saskia Stevens, Ab Stokvis, Karin Vlug, Sietske de Haan (eindredactie).

Ontwerp en opmaak

Dettline, Amsterdam

Redactieadres

Weteringschans 32,
1017 SH Amsterdam.
telefoon [020] 627 04 11
e-mail: redactie@mcnv.nl

